

skulde op ad Fjorden, netop ere løbne fast ved Nibe, nagtet Skipperne paa Grund af en raff Østenvind havde troet at kunne løbe $\frac{1}{2}$ Fod Mudder igjennem. Jeg skal derfor anmode det høitærede Finantsudvalg om at tage denne Sag under Overveielse; den er virkelig langt vigtigere for Skibsfarten i Limfjorden, end man skulde troe, naar man ikke kjenner de stedbige Forhold.

Mr. Pedersen: Jeg har kun ganske faa Ord at sige med Hensyn til den saa ofte omtalte Bro ved Viborg, og disse ere foranledigede ved, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Dreyer) sagde. Jeg troer ikke, at det er ganske rigtigt, naar han hittede, at man fire Gange om Dagen maatte vandre i Mulm og Mørke paa dette Stykke Vej, thi der er Lygter paa dette Sted, og altsaa kan det ikke være i Mørke. Ellers kan jeg være enig med ham i, at det er et daarligt Stykke Vej, der er der, og jeg skulde derfor ønske, om der til Bde Behandling af den ærede Indenrigsminister kunde blive stillet Forslag om en Bevilling til denne Veis Istandsaettelse, thi det er vist, at den er daarlig. Den ærede Indenrigsminister og ligeledes det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds tage alene Hensyn til den Bequemmelighed, som de Reisende, der skulle med Banen, havde af, at denne Bro blev bygget, men jeg synes ogsaa, at den Bequemmelighed skulde tages lidt i Betragtning, som de, der skulle til Svendborg, Langeland og Erø ad denne Vej, miste ved, at denne Bro bliver bygget, uden at denne Vej bliver istandsat, thi disse skulle alligevel befare dette daarlige Veistykke. Naar det derimod blev gjort istand, troer jeg, at alle Reisende vilde være bedre tjente dermed, baade de, der skulle til Banen, og de, der skulle til Svendborg og ad den Vej. Det var blot disse Ord, jeg vilde tillade mig at udtale.

Adler: Jeg skal tillade mig at udtale mig om et enkelt Forslag, nemlig det under Nr. 77, som jeg troer paa den Maade, hvorpaa det er taget, meget let kan misforstaaes, og jeg troer navnlig ogsaa, at den høitærede Indenrigsminister var meget berettiget til at gjøre den Ud-

talelse, som han gjorde, efterat det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) havde udtalt sig, og jeg skulde ogsaa, dersom den ærede Minister ikke havde berørt dette Punkt, være kommen tilbage dertil. Jeg nærer ingenlunde den samme Ansuelse som det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds, at der navnlig under de nuværende Forhold, hvor vi havde det, som vi havde, maastee som en Følge af Andres Behandling, i det Hele taget var mindre Anledning end tidligere til at deeltage i disse Foranstaltninger. Jeg mener, at det er i Industriens Interesse, at den kommer til at vise, hvad den kan præstere, og jeg maa saamtidigt holde paa, at det, at vi have Gjenstande paa Industriudstillingen, ogsaa har tilfølg, at de Mænd, som have udstillet Gjenstande, lettere komme derhen, saamenligne, hvad de have frembragt, med Andres Frembringelser og derigjennem gjøre Fremstridt i industriel Henseende. Jeg anseer det naturligtvis for hyderst gavnligt, at vore Industri-drivende og Fabrikanter tage derover og see og lære. Et andet Punkt, som det er mig meget maagpaaliggende at fremsøre, og som ganske naturligt meget hyppigt kommer frem og maa komme frem, er Spørgsmaalet om vore nuværende Forhold, og den Indflydelse, de maa have i den her omhandlede Henseende. Jeg er ganske vist enig i, at vore Forhold ere forandrede og vore Finantser behyngede, men paa den anden Side har jeg langtsra saa pessimistiske Ansuelser derom, som jeg troer, Mange have, men som jeg ogsaa troer let føre til sørgelige og falske Resultater. Jeg troer ganske vist, at vi ikke blot have lidt i politisk Henseende — og derom kan der jo desværre ikke være nogenstomhelst Tvivl —, men ogsaa i finantciel Henseende, men dog ikke saa meget, at vi derfor skulle op-høre som Etat at deeltage i Forhold, som vi ellers vilde deeltage i; jeg troer ikke, at vore Finantser ere i en saadan Tilstand, at vi behøve at undlade at deeltage i, hvad der for en selvstændig Etat, saa at sige, hører med til Belanstaendigheden at deeltage i, og jeg troer dog i saa Henseende at have noget Blif for de finantzielle Forhold, hvori vi leve, og ikke at tage feil, naar jeg udtaler mig paa denne Maade. Jeg hører til Udvalget, og da hele Udvalget